

териално положение Георги Ивановичъ Ц. Килчикъ не е постигналъ изведнажъ и набързо, а постепенно и чрѣзъ особно трудолюбие и пестовностъ въ продължение на 35 години, откогато се прѣдалъ на работа. Въ мошията си Г. Ив. Ц. Килчикъ е построилъ църква св. Ив. Прѣдтеча, която е снабдилъ съ всички необходими принадлежности, а за дѣцата на селенитѣ съградилъ училище, подъ вѣдомството на църквата.

Г. Ив. Ц. Килчикъ встѣпилъ въ бракъ съ Мария Севастиянова Вишньовски, която произхожда отъ бѣлѣжитѣ бесарабски белерски родъ. Г-нъ Килчикъ има трима сина и четири дѣщери, а именно : Иванъ, Вѣра, Парасковия, Екатерина, Андрей, Ксения и Георги, отъ които Иванъ и дѣщеритѣ му Вѣра, Парасковия и Екатерина — женени.

Чувства за благотворителностъ е проявилъ още Иванъ Димитриевичъ Ц. Килчинъ, бащата на Георги Ивановича : той завѣщалъ извѣстна частъ земя, приходътъ на която достига до 5340 лв. годишно ; отъ тоя приходъ се даватъ помощи на бѣдни ученици. У синътъ, Георги Ивановичъ Ц. Килчинъ, тия чувства сж още по-силно проявени и той до сега, до колкото ни е извѣстно, е сторилъ въ тая областъ слѣднѣото :

1. Голѣма материална подкрѣпа е указалъ г. Килчикъ на реалното училище въ неговия роденъ градъ Комратъ.

2. По неговата инициатива и срѣдства се уреди при Комратското второкласно дѣвическо у-ще ступанско отдѣление, дѣто ученичитѣ — българки — се учатъ да предатъ, да тъкатъ килими, копринени и памучни платове и платна, да плетатъ тантели, да кроятъ, да шиятъ. Успѣхътъ на това отдѣление е билъ неочакванъ. За тая благотворителностъ г. Килчикъ е назначенъ отъ руското правителство за *почетенъ попечитель на комратското реално у-ще*, като при това му е дадена и титлата *потомственъ почетенъ гражданинъ*.